

De fyra förbannelserna

En gång i tiden började dagen som hade varit på gång i 100 år att komma. Fyra städer led av en förbannelse, och för att bryta den hölls vart 100:e år en tävling där fyra härskare kämpade för sina liv.

Enligt legenden besökte kungen, som en gång varit fattig som kyrkvaktmästare, en häxa. Häxan gav honom rikedom och stolthet, men i gengäld ville han bli härskare över Lübeck. Kungen sprang genast iväg när han hörde historien. Häxan lade dock en förbannelse över de fyra städerna. Kungen bad trollkarlen att häva förbannelsen, men trollkarlen svarade honom: "Jag skulle vara försiktig med ättiksgurkorna i Lübeck om jag var du, för om du äter dem kommer du själv att bli en ättiksgurka. I Riga, å andra sidan, ska du inte klä dig i grönt, för då förvandlas du till en padda. I Tallinn rekommenderar jag att man inte rör vid vattnet med tån, för då ångar man bara bort, och i Wismar ska man inte titta på stjärnhimlen på natten, för då får man bara månen i huvudet. Som tröst anordnas vart 100:e år en tävling där fyra härskare kämpar för sina liv för att bryta en förbannelse. Endast den bästa av de bästa kan vinna sin stad fri från förbannelsen."

Efter det har ingen sett vare sig kungen eller häxan.

Ännu en gång hade 100 år gått och dagen hade kommit då de fyra härskarna - Priit, Tõnis, Märt och Vidrik - hade samlats mitt på tivolit. Både bönder och köpmän hade kommit för att se denna styrkedemonstration. En man i randiga byxor och rutig skjorta klev fram bakom saltbädden och sa: "Den som får den första båten från Lübeck till Riga är vinnaren."

De styrande rusade in i båtarna i rask takt och gav sig genast iväg. Det tog lite längre tid för Priidu eftersom han sprang förbi båten vid starten.

När de hade seglat i tre dagar fick piraterna syn på dem och attackerade deras båtar. Piraterna fick tag i Priidus, Tõnis och Märd's båtar. Vidrik klarade sig med livet i behåll och snart började Riga lysa.

I hamnen såg han kungen från legenden sitta vid ett bord och dricka te. När Vidrik anlände såg han ut som om han just kommit från kriget. Han började jubla och sa: "Jag kan inte tro att min stad ska bli fri från den här förbannelsen." Kungen hostade till och började skratta högt. Vidrik frågade: "Vad är det som är så roligt?" Kungen svarade: "Hör på, sanningen är att det inte finns någon förbannelse. Skämtet är att förbannelsen inte är sann.

Otters mun öppnade sig. "Skämtar du? Jag kämpade för mitt liv."

Sa kungen: "Nu överdriver du. Du vet inte ens vad det innebär att kämpa för sitt liv, men nu går vi."

Vidrik blev arg och lämnade kungen där på toppen av kullen.

Legenden säger att han aldrig har kommit ner från toppen av den kullen.

Översatt med DeepL.com (Pro-version)